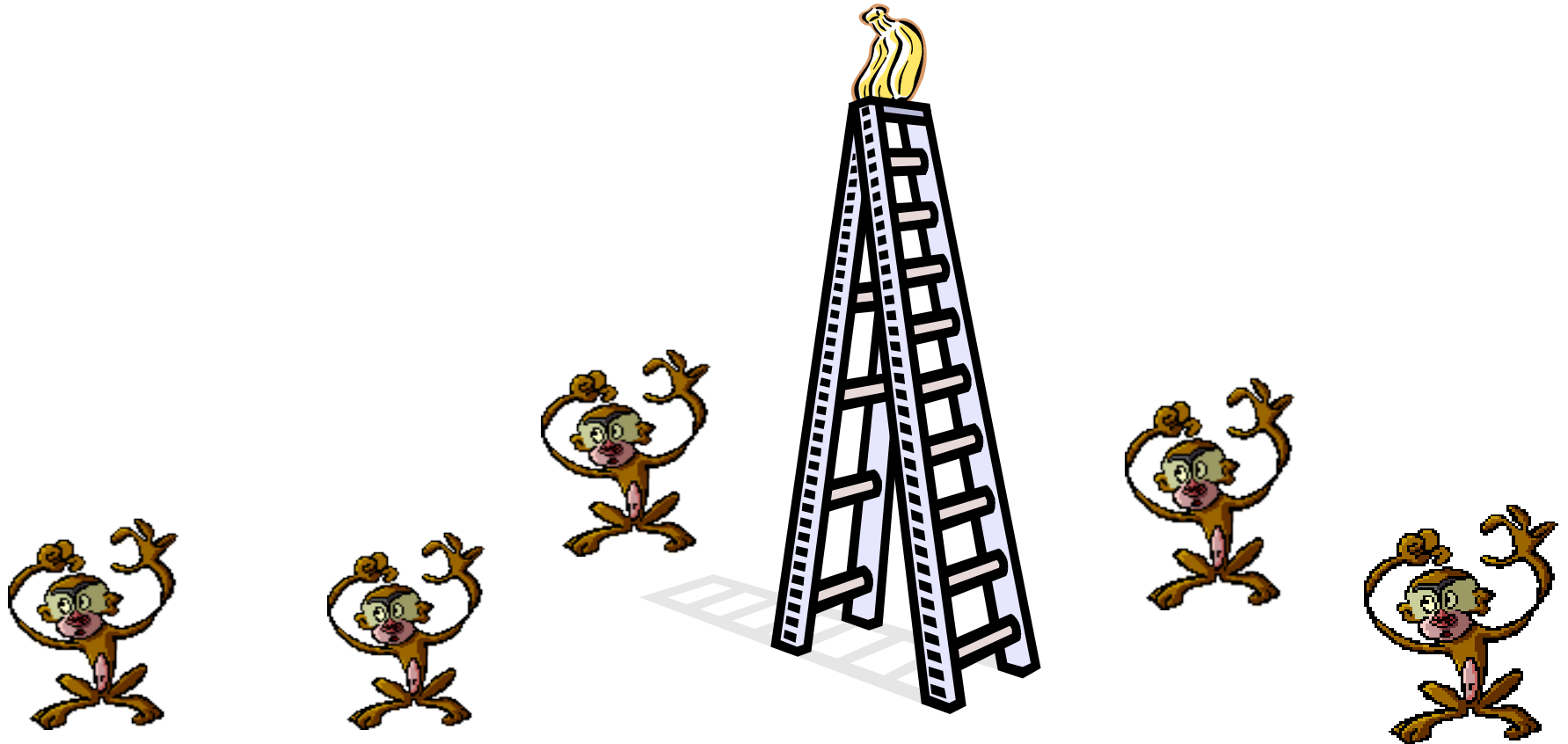
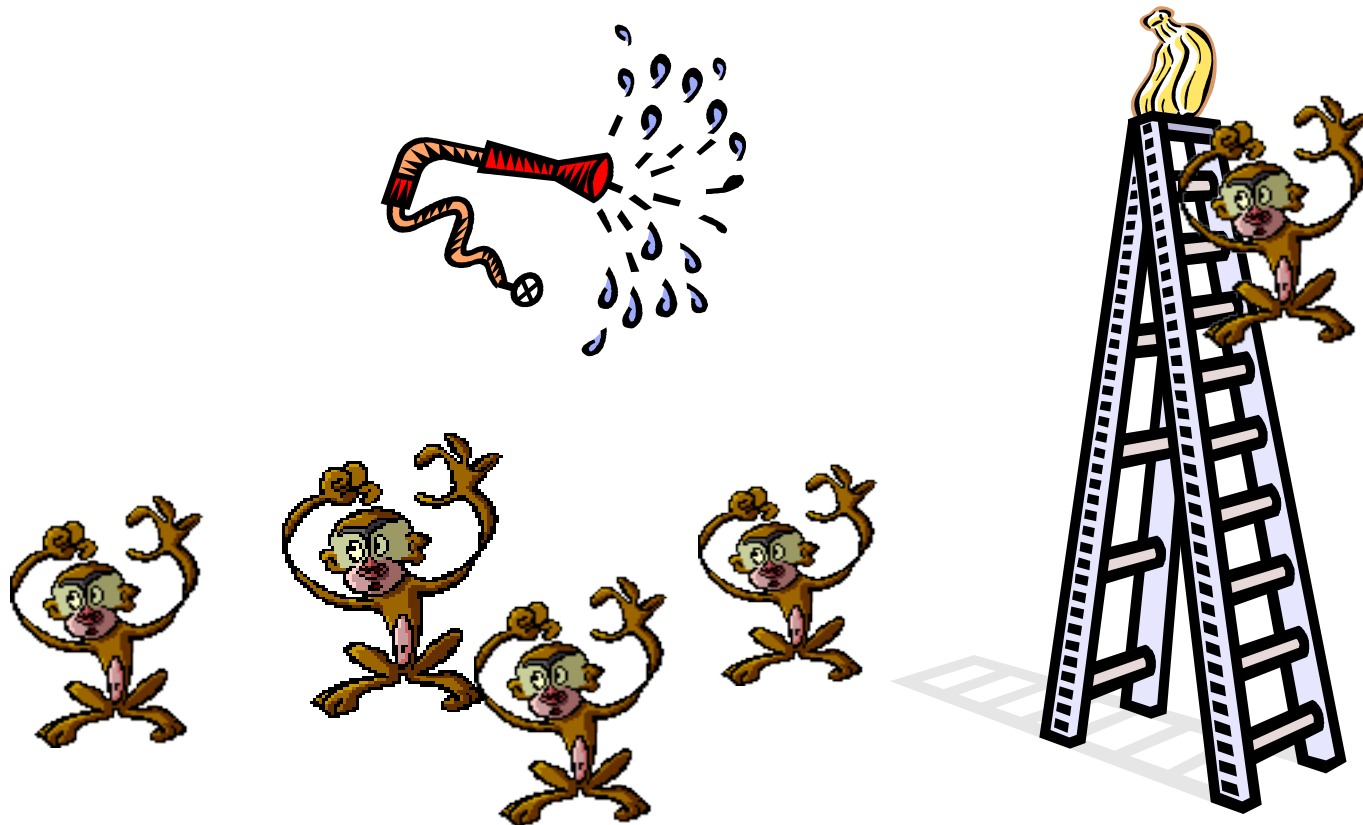

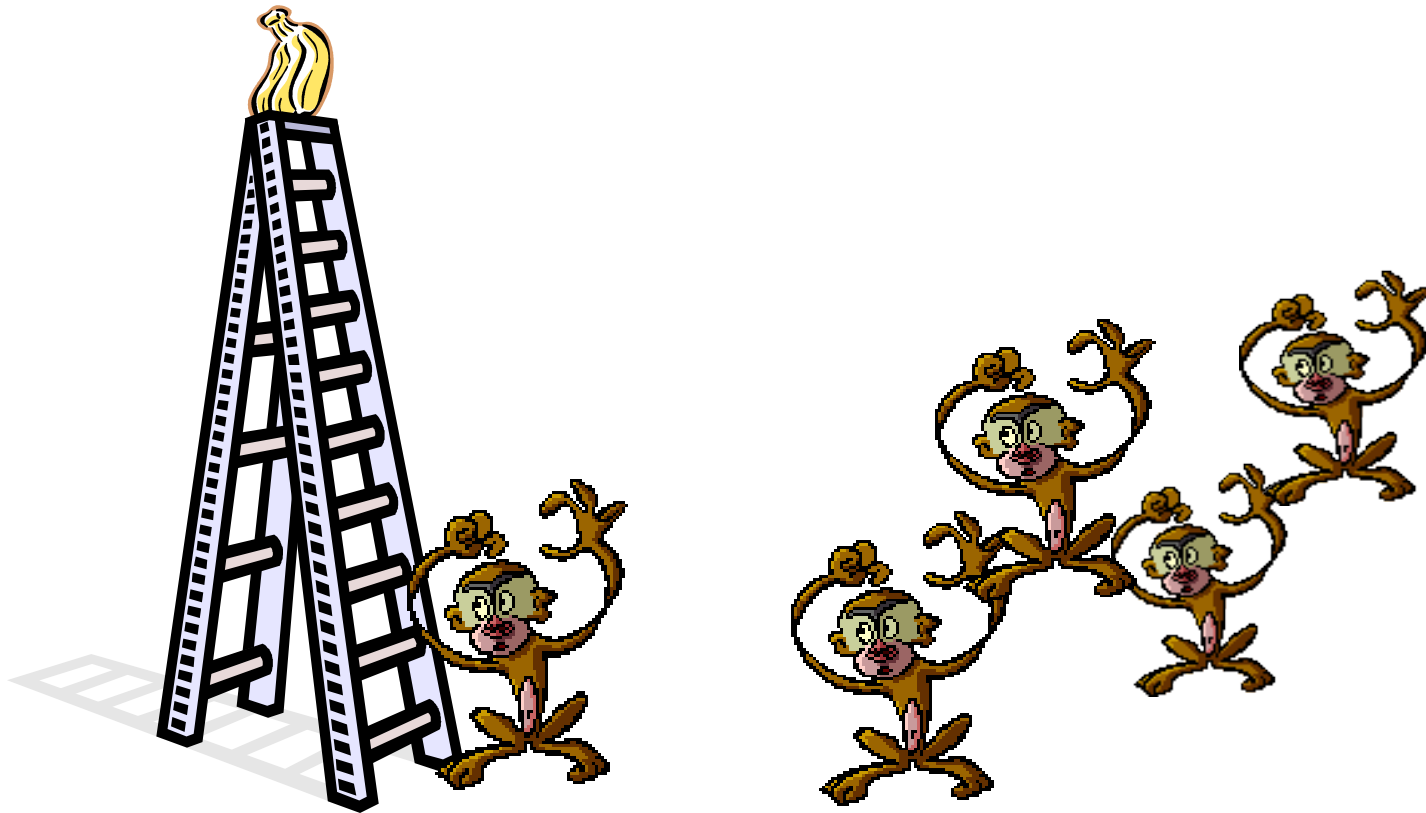
Un grup de científics va situar cinc monos dins una gàbia. Al centre hi havia una escala i, al capdamunt, una pila de plàtans.

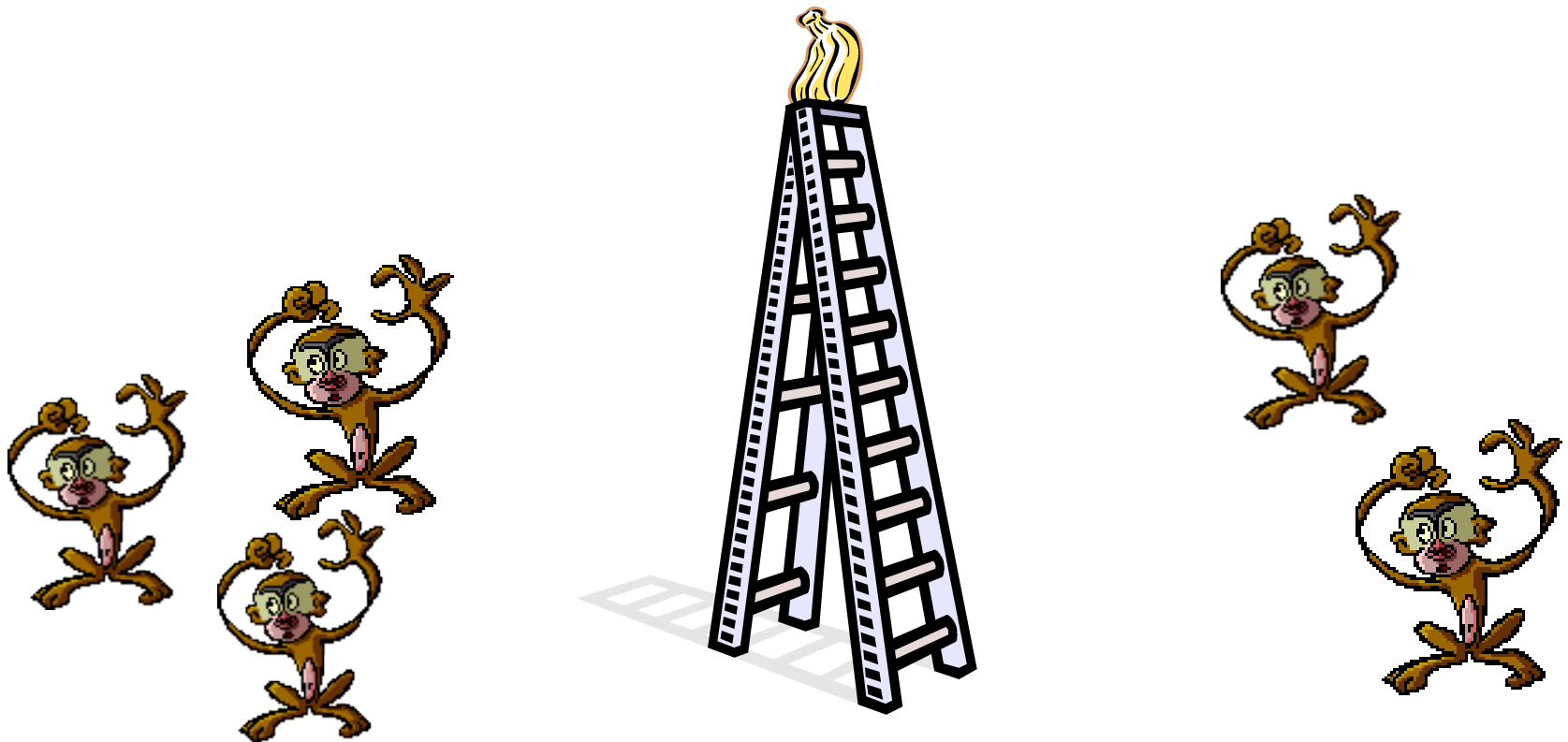
Quan un dels monos pujava les escales per a agafar els plàtans, els científics ruixaven els altres amb un fredíssim raig d'aigua.

Al cap del temps, quan un dels monos intentava pujar l'escala, els altres el colpejaven violentament.

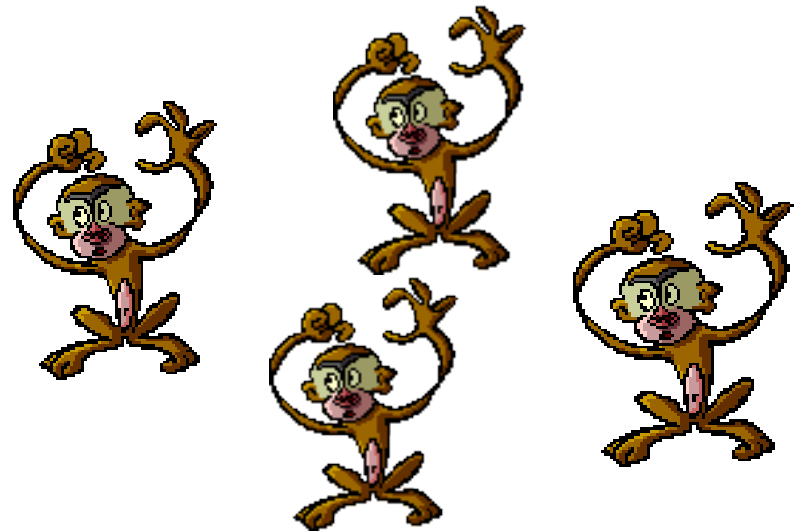
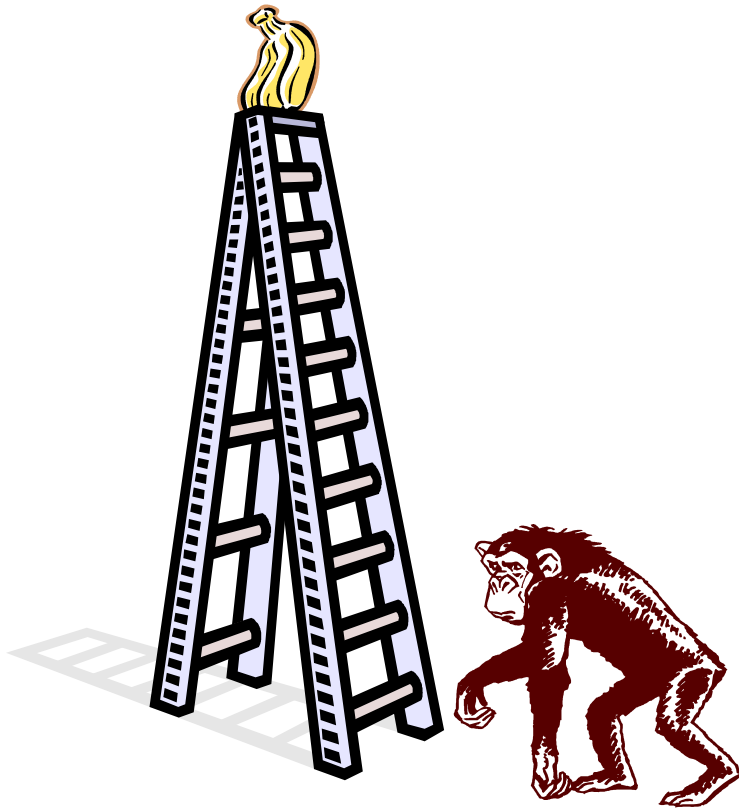

Passat ja algun temps més, cap dels monos gosava pujar l'escala, malgrat la temptació de les bananes.

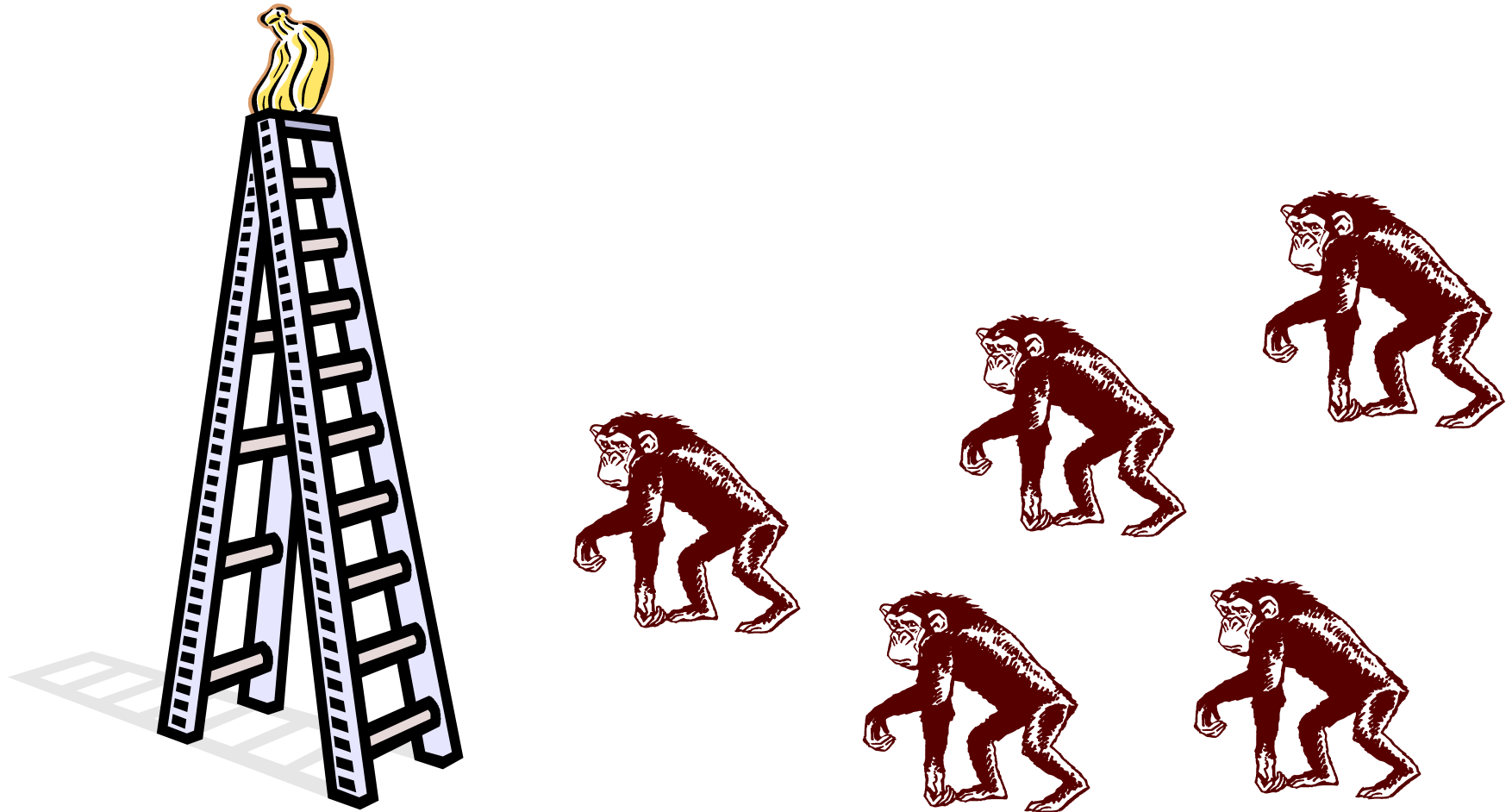

Aleshores els científics van substituir un dels monos. La primera cosa que va fer va ser pujar l'escala. Els altres el van fer baixar ràpidament, tot clavant-li una tremenda pallissa.

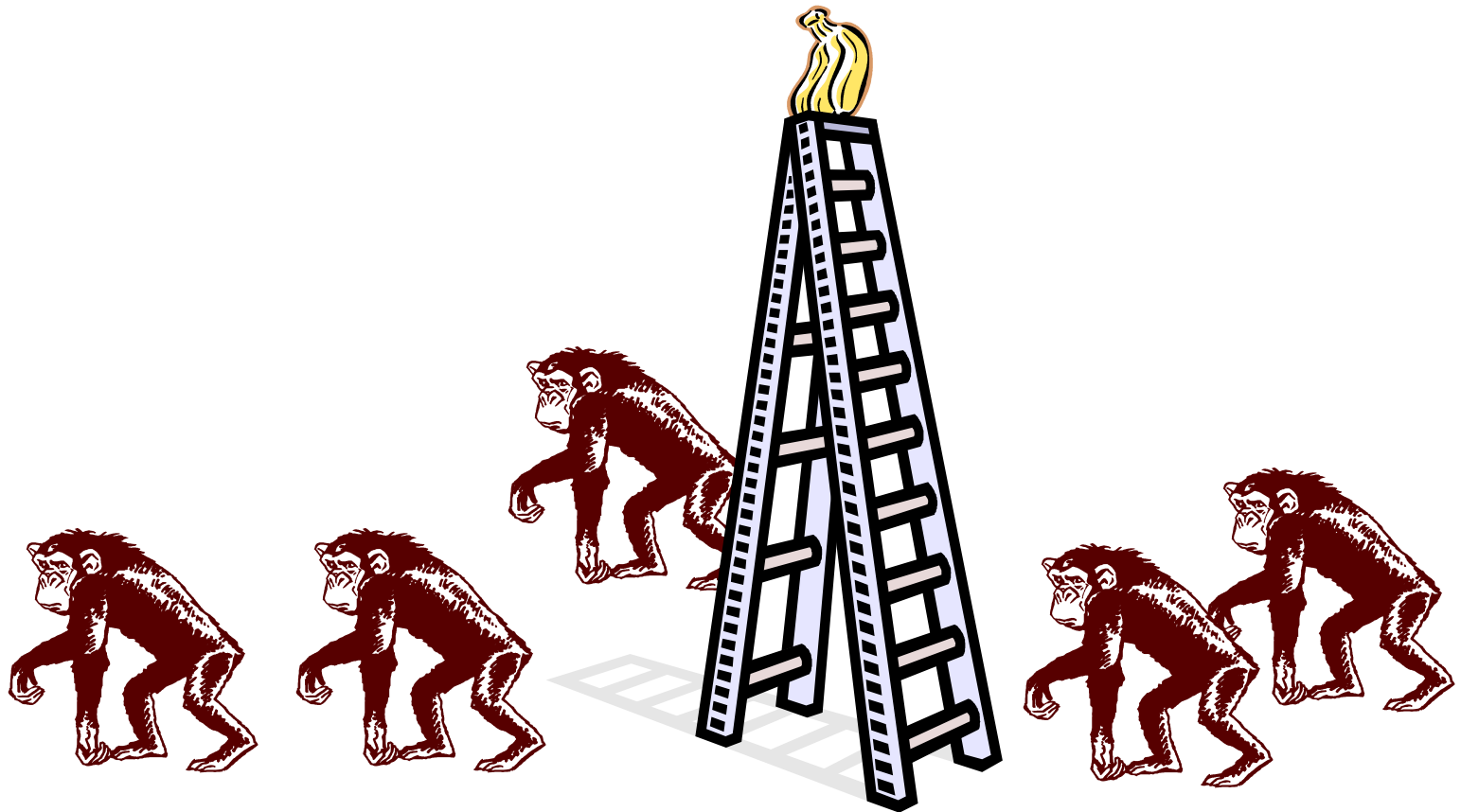
Després d'algunes pallisses, el nou integrant del grup ja no pujava l'escala, encara que mai va saber el perquè de les pallisses.

Un segon mono va ser substituït, i va succeir el mateix. El primer mono va ser un entusiasta de la pallissa al novell. Un tercer es va substituir i el van colpejar, com als altres. El quart i el cinquè foren finalment substituïts.

Els científics obtingueren, doncs, un grup de cinc monos que, tot i no haver rebut mai un raig d'aigua freda, seguien colpejant aquell qui gosava pujar l'escala per a abastar els plàtans.

Si poguessim preguntar a alguns d'ells perquè picaven als qui intentaven pujar l'escala, la resposta seria ben segur:
«No ho sé. Aquí sempre s'han fet així, les coses!»

Et sona?!!

